



МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ “ЮРИДИЧНА
АКАДЕМІЯ УКРАЇНИ імені ЯРОСЛАВА МУДРОГО”

ЗАВДАННЯ
ДО ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ
ТА КОНТРОЛЬНИХ РОБІТ
З КРИМІНАЛЬНО-
ВИКОНАВЧОГО ПРАВА

Харків
2013

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ “ЮРИДИЧНА
АКАДЕМІЯ УКРАЇНИ імені ЯРОСЛАВА МУДРОГО”**

**ЗАВДАННЯ
ДО ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ
ТА КОНТРОЛЬНИХ РОБІТ
З КРИМІНАЛЬНО-
ВИКОНАВЧОГО ПРАВА**

(галузь знань 0304 “Право”,
освітньо-кваліфікаційний рівень “Спеціаліст”,
спеціальність 8.03040101 “Правознавство”)

для студентів VI курсу заочної форми навчання

**Харків
2013**

Завдання до практичних занять та контрольних робіт з кримінально-виконавчого права (галузь знань 0304 “Право”, освітньо-кваліфікаційний рівень “Спеціаліст”, спеціальність 8.03040101 “Правознавство”) для студентів VI курсу заочної форми навчання / уклад.: К. А. Автухов, Л. П. Оніка, М. В. Романов. – Х.: Нац. ун-т “Юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого”, 2013. – 20 с.

У к л а д а ч і: К. А. Автухов,
Л. П. Оніка,
М. В. Романов

Рекомендовано до видання редакційно-видавничою радою університету (протокол № 5 від 15.05.2013 р.)

ЗАГАЛЬНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ

На практичні заняття винесено найбільш складні теми курсу кримінально-виконавчого права: “Виконання покарання у виді громадських та виправних робіт”, “Класифікація засуджених до позбавлення волі та їх розподіл по установах виконання покарань”, “Режим позбавлення волі у кримінально-виконавчих установах”.

При підготовці до практичних занять за цими темами студенти передусім повинні ознайомитись із нормами Кримінально-виконавчого кодексу України та Правилами внутрішнього розпорядку установ виконання покарань, затвердженими наказом Державного департаменту України з питань виконання покарань від 25 грудня 2003 р. № 275, іншими нормативно-правовими актами, які регулюють ці питання, та з рекомендованою літературою.

Зміст семестрової контрольної роботи з кримінально-виконавчого права складається з теоретичного висвітлення однієї із запропонованих тем і письмового вирішення всіх завдань до неї.

Студенти, прізвища яких починаються з будь-якої літери від “А” до “І”, виконують перший варіант, від “К” до “П” – другий, від “Р” до “Т” – третій, від “У” до “Я” – четвертий.

Обсяг контрольної роботи зумовлюється повнотою відповіді на теоретичні питання і розгорнутим описом вирішення практичних завдань.

1. ЗАВДАННЯ ДО ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

Тема 1. Виконання покарання у виді громадських та виправних робіт

П л а н

1. Порядок виконання покарання у виді громадських робіт.
2. Умови відбування покарання у виді громадських робіт.
3. Відповідальність осіб, засуджених до покарання у виді громадських робіт.
4. Порядок виконання покарання у виді виправних робіт.
5. Умови відбування покарання у виді виправних робіт.
6. Обов'язки власника підприємства, установи, організації або уповноваженого ним органу за місцем відбування засудженими до покарання у виді виправних робіт.

К о н т р о л ь н і з а п и т а н н я

1. Які функції кримінально-виконавчої інспекції і органів внутрішніх справ при виконанні покарання у виді громадських робіт та проведенні індивідуально-профілактичної роботи з особами, засудженими до цього покарання?

2. У чому полягає організація та проведення розшуку осіб, засуджених до покарання у виді виправних робіт, місцезнаходження яких невідоме; за яких підстав і в якому порядку відбувається зняття з обліку осіб, засуджених до покарання у виді виправних робіт?

З а в д а н н я

1. Іванова засуджено судом за ст. 125 КК України до покарання у виді громадських робіт. Місцем відбування покарання йому визначено комунальне підприємство з утилізації сміття, яке міститься у встановленому органами місцевого самоврядування переліку об'єктів, на яких засуджені можуть відбувати

громадські роботи. Однак засуджений Іванов відмовився виконувати роботи на цьому підприємстві, вважаючи, що такі роботи принижують його гідність, про що керівник підприємства повідомив кримінально-виконавчу інспекцію.

Яке рішення і на підставі якої правової норми повинна прийняти кримінально-виконавча інспекція? Чи є підстави для притягнення до відповідальності засудженого Іванова?

2. Гришка засуджено за ст. 128 КК України до 240 годин громадських робіт. Під час відбування засудженим вищезазначеного покарання в населеному пункті, де він мешкав, трапилося стихійне лихо. На прохання міського голови керівником кримінально-виконавчої інспекції було прийнято рішення направити всіх засуджених до покарання у виді громадських робіт, які перебували на обліку в інспекції, для участі в ліквідації наслідків буревію. Унаслідок відсутності спеціальної підготовки та кваліфікації засуджений Гришко загинув під час виконання розчистки завалів.

Чи правомірно вчинив керівник кримінально-виконавчої інспекції?

3. Начальник кримінально-виконавчої інспекції звернувся до міського голови з поданням, у якому просив згідно з ч. 1 ст. 36 КВК України визначити: а) підприємства, установи, організації, які належать до комунальної власності міста, на яких можливе відбування такого виду покарання, як громадські роботи; б) порядок та умови їх відбування; в) засоби контролю за цим процесом. Міський голова відмовив начальнику кримінально-виконавчої інспекції, посилаючись на те, що Закон України “Про місцеве самоврядування”, який регламентує повноваження органів місцевого самоврядування щодо забезпечення законності, правопорядку, охорони прав, свобод і законних інтересів громадян, не передбачає участі органів місцевого самоврядування у виконанні кримінальних покарань.

Чи правомірне рішення прийняв міський голова?

4. Іваненкову засуджено за ст. 167 КК України до виправних робіт строком на один рік із відрахуванням 10% від заробітку в дохід держави. Після того як вона відбула шість місяців строку покарання, Іваненкова надала у кримінально-виконавчу інспекцію медичну довідку про те, що стала вагітною.

Які дії має виконати кримінально-виконавча інспекція за даних обставин?

Тема 2. Класифікація засуджених до позбавлення волі та їх розподіл по установах виконання покарань

П л а н

1. Поняття класифікації засуджених до позбавлення волі, її значення та критерії.

2. Визначення рівня безпеки виправної колонії комісією з питань розподілу, направлення та переведення для відбування покарання осіб, засуджених до позбавлення волі.

3. Переміщення засуджених до позбавлення волі. Направлення, приймання та облік засуджених до позбавлення волі для відбування виконання покарання.

4. Структурні дільниці виправних та виховних колоній. Розподіл засуджених у межах однієї колонії.

К о н т р о л ь н і з а п и т а н н я

1. Які обставини враховуються комісією з питань розподілу, направлення і переведення для відбування покарання осіб, засуджених до позбавлення волі?

2. Які дії має вчинити адміністрація установи при прийманні засуджених до виправних або виховних колоній?

З а в д а н н я

1. Місцевим судом Савенка засуджено за ч. 2 ст. 286 КК України до восьми років позбавлення волі. Комісією з питань розподілу, направлення та переведення для відбування покарання осіб, засуджених до позбавлення волі (надалі – Комісією з питань розподілу), він був направлений до виправної колонії мінімального рівня безпеки з полегшеними умовами тримання. Один із членів Комісії не погодився з таким рішенням на підставі того, що згідно зі ст. 12 КК України цей злочин є тяжким, Савенко вчинив його у стані сп'яніння, це спричинило тяжкі наслідки (смерть потерпілого, заподіяння тяжких тілесних ушкоджень іншим особам), тому він повинен відбувати покарання в колонії максимального рівня безпеки.

Дайте правову оцінку описаній ситуації і визначте Савенку рівень безпеки виправної колонії, мотивуючи своє рішення.

2. Охрименка засуджено 10 листопада 2003 р. до позбавлення волі за ч. 2 ст. 286 КК України до п'яти років, за ч. 1 ст. 135 КК України – до двох років, а за сукупністю злочинів на підставі ст. 70 КК України – до позбавлення волі строком до п'яти років. Комісія з питань розподілу направила засудженого для відбування покарання до колонії мінімального рівня безпеки із загальними умовами тримання. Раніше Охрименко відбував покарання у виді позбавлення волі за вироком суду від 10 квітня 1998 р. за ч. 2 ст. 215 КК України 1960 р., за яким він був засуджений до одного року позбавлення волі.

Чи правильно визначений засудженому Охрименку рівень безпеки виправної колонії?

3. Стовпенка засуджено до трьох років позбавлення волі за хуліганство за ч. 4 ст. 296 КК України. Згідно з рішенням регіональної комісії з питань розподілу він був направлений у колонію мінімального рівня безпеки із загальними умовами тримання. Через тиждень після його прибуття до колонії виявило-

ся, що раніше, десять років тому, Стівпенко відбував покарання за такий самий злочин. Крім того, коли він був неповнолітнім, його було засуджено за крадіжку до одного року позбавлення волі.

Як слід учинити в цьому випадку?

У колонії якого рівня безпеки Стівпенко буде відбувати покарання?

4. Морозенка засуджено за ч. 3 ст. 296 КК України і за ч. 3 ст. 152 КК України до десяти років позбавлення волі. Комісією з питань розподілу він був направлений для відбування покарання до виправної колонії середнього рівня безпеки. У 2000 р. Морозенко вже був засуджений до одного року виправних робіт. За ухвалою районного суду від 20 квітня 2001 р. згідно зі ст. 30 КК України 1960 р. він був направлений до виправно-трудової колонії загального режиму на невідбутий строк покарання у зв'язку з тим, що злісно порушував вимоги режиму під час відбування виправних робіт.

Чи правильно комісією визначений рівень безпеки виправної колонії?

5. До колонії мінімального рівня безпеки із загальними умовами тримання прибув для відбування покарання Карпенко, засуджений за ст. 304 КК України до двох років позбавлення волі. Раніше він двічі був засуджений до позбавлення волі, покарання відбув. Судимість за ці злочини погашено.

Чи правильно визначений засудженому рівень безпеки виправної колонії? Як повинна діяти адміністрація установи при прийманні засудженого?

Тема 3. Режим у колоніях та засоби його забезпечення

П л а н

1. Поняття й основні функції режиму позбавлення волі у кримінально-виконавчих установах.
2. Основні вимоги й елементи режиму позбавлення волі у кримінально-виконавчих установах.
3. Особливості режиму в різних видах кримінально-виконавчих установ (виправних колоніях, виховних колоніях, колоніях мінімального рівня безпеки).
4. Зміна умов утримання засуджених у кримінально-виконавчих установах.
5. Засоби забезпечення режиму у кримінально-виконавчих установах.

К о н т р о л ь н і з а п и т а н н я

1. Коли у засуджених виникає право на одержання посилок і передач?
 - а) після відбування 1/4 строку покарання у виправній колонії середнього рівня безпеки;
 - б) після відбування 1/3 строку покарання у виправній колонії максимального рівня безпеки;
 - в) одразу після прибуття до виправної колонії;
 - г) після відбування 1/2 строку покарання в кримінально-виконавчих установах;
 - д) за умов хорошої поведінки й чесного ставлення до праці;
 - е) незалежно від поведінки і ставлення до праці.
2. Чи можливе переведення засуджених за вказаними нижче варіантами?
 - з колонії максимального рівня безпеки до колонії середнього рівня безпеки;
 - з колонії максимального рівня безпеки до колонії мі-

- німального рівня безпеки із загальними умовами тримання;
- з колонії середнього рівня безпеки до колонії мінімального рівня безпеки із загальними умовами тримання;
 - з колонії максимального рівня безпеки до колонії мінімального рівня безпеки з полегшеними умовами тримання;
 - з колонії середнього рівня безпеки до колонії мінімального рівня безпеки з полегшеними умовами тримання;
 - з виховних колоній до виправних колоній мінімального рівня безпеки з полегшеними умовами тримання;
 - з виховних колоній до виправних колоній мінімального рівня безпеки із загальними умовами тримання.

З а в д а н н я

1. Засуджена Матушак, прибувши до колонії, відмовилась носити одяг єдиного зразка, мотивуючи свою відмову наступним: вона визнає, що одяг є елементом режиму, проте вважає, що форма одягу, визначена центральним органом виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері виконання покарань, нівелює її особистість і принижує людську гідність, тоді як режим згідно з КВК України має сприяти усвідомленню засудженими людської гідності.

Яким має бути рішення начальника колонії?

2. Нечипоренко, який відбував покарання за ч. 2 ст. 361 КК України, звернувся до адміністрації колонії з проханням надати йому інформацію про порядок роботи, програмне забезпечення і технічні характеристики аудіовізуальних і електронних засобів охорони й нагляду.

Якою має бути відповідь адміністрації колонії?

3. Після запобігання спробі втечі засуджених в одній із колоній з ініціативи начальника цієї установи було запроваджено використання електронних браслетів для схильних до втечі засуджених.

Чи правомірні дії начальника колонії?

4. У зв'язку з епізоотією ящура адміністрація колонії мінімального рівня безпеки з полегшеними умовами тримання (сільськогосподарського профілю виробництва) звернулася до начальника управління Державної пенітенціарної служби в Україні у Харківській області за дозволом на введення в установі особливого режиму на період літніх місяців.

За яких умов і на який строк можливе введення особливого режиму в колонії?

5. Засуджений Стеценко, який відмовлявся від виходу на роботу, на думку адміністрації колонії, став злісним порушником установленого порядку відбування покарання. У зв'язку з цим начальник колонії віддав розпорядження застосувати до засудженого гамівну сорочку.

Чи правомірні дії начальника колонії?

У яких випадках застосовується гамівна сорочка?

2. ЗАВДАННЯ ДЛЯ КОНТРОЛЬНИХ РОБІТ

В а р і а н т I

Класифікація засуджених до позбавлення волі та їх розподіл по установах виконання покарань

П л а н

1. Поняття класифікації засуджених до позбавлення волі, її значення та критерії.

2. Призначення Регіональною комісією з питань розподілу, направлення та переведення для відбування покарання осіб, засуджених до позбавлення волі, виду установи виконання покарань.

З а в д а н н я

1. Під час приймання засуджених до колонії середнього рівня безпеки начальник відділення по контролю за виконанням судових рішень за матеріалами особової справи встановив, що в колонію прибув М., засуджений за ст. 115 КК України до двадцяти років позбавлення волі. Раніше він двічі був засуджений, у тому числі й за злочин, учинений під час відбування покарання. Судимість за всі попередні злочини не була погашеною або знятою.

У виправній колонії якого рівня безпеки має відбувати покарання засуджений М.?

2. К. засуджено за ч. 3 ст. 153 КК України до дванадцяти років позбавлення волі. Комісією з питань розподілу він був направлений у виправну колонію середнього рівня безпеки. Через три місяці адміністрація виправної колонії встановила, що К. неодноразово був засуджений до позбавлення волі, але всі судимості вже погашені. Адміністрація установи повідомила про це прокурора.

Яких заходів має вжити прокурор? Чи є К. особою, яка раніше відбувала покарання у виді позбавлення волі? У якій виправній колонії він повинен відбувати покарання?

В а р і а н т ІІ

Режим позбавлення волі у кримінально-виконавчих установах

П л а н

1. Поняття, основні функції, вимоги й елементи режиму позбавлення волі у кримінально-виконавчих установах.

2. Особливості режиму в різних видах установ виконання покарань (виправних колоніях, колоніях мінімального рівня безпеки, виховних колоніях).

З а в д а н н я

1. Засуджений К., відбуваючи покарання в колонії максимального рівня безпеки, звернувся до прокурора зі скаргою на дії начальника установи, який не дозволив йому короткостроковий виїзд за межі виправної колонії у зв'язку зі смертю матері.

Чи обґрунтована скарга засудженого?

2. В одній із виправних колоній виникла конфліктна ситуація. Засуджені звернулись до адміністрації установи з вимогами: зняти обмеження на перелік продуктів харчування, одержуваних ними в посылках і передачах, та перегляд телепередач; дозволити носити годинники; проносити засудженим в колонію продукти харчування після тривалих побачень; надавати побачення особам, що утримуються в дисциплінарному ізоляторі та приміщеннях камерного типу; витратити гроші без урахування обмежень їх суми; купувати тютюнові вироби без обмеження.

Як повинна діяти адміністрація колонії? Дайте обґрунтовані відповіді по кожній вимозі засуджених із посиланням на відповідні норми КВК України або Правил внутрішнього розпорядку установ виконання покарань.

В а р і а н т І І І

Порядок та умови виконання покарання у виді виправних робіт

П л а н

1. Поняття “виправні роботи”.
2. Порядок і умови відбування виправних робіт.

З а в д а н н я

1. П. засуджено за ч. 1 ст. 126 КК України до одного року виправних робіт з відрахуванням 15 % від заробітку в дохід держави. Під час відбування покарання вона часто не виходила на роботу без поважних причин, виїздила в інші населені пункти, мотивуючи це відвідуванням своїх хворих родичів, і за десять місяців фактично відбула лише вісім місяців строку покарання. Кримінально-виконавча інспекція звернулась до суду з клопотанням про заміну засудженій П. виправних робіт на позбавлення волі.

Яке рішення і на підставі якої правової норми повинен прийняти суд щодо клопотання кримінально-виконавчої інспекції? Чи є підстави для притягнення до відповідальності керівника підприємства, де працювала засуджена П., та інспектора кримінально-виконавчої інспекції?

2. Під час відбування покарання у виді виправних робіт засуджений М. у результаті нещасного випадку став інвалідом першої групи. Кримінально-виконавча інспекція порушила перед судом клопотання про заміну засудженому шестимісячного строку виправних робіт, що він не відбув, на позбавлення волі на тій підставі, що він через непрацездатність не зможе відбувати визначене йому вироком суду покарання.

Яке рішення і на підставі якої правової норми повинен прийняти суд?

В а р і а н т І V

Звільнення від відбування покарання

П л а н

1. Підстави звільнення засуджених від відбування покарання.
2. Підготовка та порядок звільнення засуджених із кримінально-виконавчих установ.

З а в д а н н я

1. Б. засуджено до трьох років позбавлення волі за ч. 2 ст. 139 КК України з відбуванням покарання у виправній колонії. Указ Президента України про дострокове звільнення Б. від покарання у зв'язку з помилюванням надійшов до колонії 29 квітня. Б. брав активну участь у художній самодіяльності колонії і мав виступати в концерті засуджених 1 і 2 травня. Адміністрація колонії попросила Б. залишитися, і він погодився на те, що звільнення відбудеться 3 травня, а 30 квітня про це стало відомо прокуророві.

Чи законне рішення адміністрації колонії і як повинен відреагувати прокурор?

2. При звільненні П., який відбував покарання за ч. 2 ст. 185 КК України, адміністрація колонії подала клопотання до суду про встановлення адміністративного нагляду за ним за місцем його проживання. Це рішення мотивовано тим, що П. раніше був засуджений до позбавлення волі за крадіжку державного майна, а під час відбування покарання за останній злочин систематично і злісно порушував вимоги режиму і ознак щодо виправлення не виявляв.

Чи відповідає закону таке клопотання ?

3. СПИСОК НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ АКТІВ ТА ЛІТЕРАТУРИ

Кримінально-виконавчий кодекс України від 11 лип. 2003 р. / Офіц. вісн. України. – 2003. – № 33. – Ст. 1767.

Про попереднє ув'язнення: Закон України від 30 лип. 1993 р. №3352-ХІІ // Відом. Верхов. Ради України. – 1993. – № 35. – Ст. 360.

Про адміністративний нагляд за особами, звільненими з місць позбавлення волі: Закон України від 1 груд. 1994 р. №264/94-ВР // Відом. Верхов. Ради України. – 1994. – № 52. – Ст. 455.

Про застосування амністії в Україні: Закон України від 1 жовт. 1996 р. № 292/96-ВР у ред. Закону України від 2 черв. 2011 р. № 3465-VI // Офіц. вісн. України. – 2011. – № 48. – Ст. 1958.

Про Державну кримінально-виконавчу службу України: Закон України від 23 черв. 2006 р. № 2713-IV // Там же. – 2005. – № 30. – Ст. 409.

Положення про порядок здійснення помилування: затв. Указом Президента України від 16 верес. 2010 р. № 902/2010 // Там же. – 2010. – № 71. – Ст. 2554.

Положення про Державну пенітенціарну службу України: затв. Указом Президента України від 6 квіт. 2011 р. № 394/2011 // Там же. – 2011. – № 29. – Ст. 1230.

Інструкція про порядок і умови утримання засуджених, узятих під варту та затриманих військовослужбовців: затв. наказом Міністра оборони України від 16 груд. 2004 р. № 618 // Там же. – 2004. – № 52 (Ч. 2). – Ст. 3480.

Інструкція про організацію здійснення адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі: затв. наказом Міністерства внутрішніх справ України та Державного департаменту України з питань виконання покарань від 4 листоп. 2003 р. № 1303/203 // Там же. – 2004. – № 2. – Ст. 103.

Правила внутрішнього розпорядку установ виконання покарань: затв. наказом Державного департаменту України з

питань виконання покарань від 25 груд. 2003 р. № 275 // Там же. – 2003. – № 52. – Ст. 2898.

Про затвердження Інструкції про порядок розподілу, направлення та переведення для відбування покарання осіб, засуджених до позбавлення волі, Положення про Регіональну комісію з питань розподілу, направлення та переведення для відбування покарання осіб, засуджених до позбавлення волі, Положення про Апеляційну комісію Державної пенітенціарної служби України з питань розподілу, направлення та переведення для відбування покарання осіб, засуджених до позбавлення волі : наказ М-ва юстиції України від 08.02.2012 р. № 222/5 // Там же. – 2012. – № 14. – Ст. 524.

Інструкція про порядок виконання покарань, не пов'язаних з позбавленням волі, та здійснення контролю щодо осіб, засуджених до таких покарань: затв. наказом Державного департаменту України з питань виконання покарань та Міністерства внутрішніх справ України від 19 груд. 2003 р. № 270/1560 // Офіц. вісн. України. – 2004. – № 2. – Ст. 90.

Автухов К. А. Особливості діяльності окремих підрозділів кримінально-виконавчої системи : навч. посіб. / К. А. Автухов, О. В. Ткачова, І. С. Яковець; за ред. А. Х. Степанюка. – Х. : Право, 2012. – 152 с.

Гель А. П. Кримінально-виконавче право України: навч. посіб. / А. П. Гель, Г. С. Семаков, І. С. Яковець; за ред. А. Х. Степанюка. – К.: Юрінком Інтер, 2008. – 624 с.

Гель А. П. Науково-практичний коментар Кримінально-виконавчого кодексу України / А. П. Гель, О. Г. Колб, В. О. Корчинський та ін.; за заг. ред. А. Х. Степанюка. – К.: Юрінком Інтер, 2008. – 496 с.

Голіна В. В. Кримінально-виконавче право: Загальна та Особлива частини: підруч. / В. В. Голіна, А. Х. Степанюк, О. В. Лисосєд та ін.; за ред. В. В. Голіни і А. Х. Степанюка. – Х.: Право, 2011. – 328 с.

Джужа О. М. Кримінально-виконавче право України: підруч. / О. М. Джужа, І. Б. Багатицьов, О. Г. Колб та ін.; за заг. ред. О. М. Джужа. – К.: Атіка, 2010. – 752 с.

Засоби виправлення і ресоціалізації засуджених до поз-

бавлення волі: моногр. / за заг. ред. А. Х. Степанюка. – Х.: Кроссруд, 2011. – 323 с.

Козлов П. П. Режим виконання кримінальних покарань: моногр. / П. П. Козлов, Ю. В. Нікітін, Л. О. Стрелков. – К.: КНТ, 2008. – 272 с.

Кримінально-виконавчий кодекс України: наук.-практ. комент. / за заг. ред. В. В. Коваленка, А. Х. Степанюка. – К.: Атіка, 2012. – 492 с.

Лисодєд О. В. Термінологічний довідник із застосування кримінально-виконавчого законодавства / О. В. Лисодєд, М. П. Черненко; за заг. ред. А. Х. Степанюка. – Х.: Кроссруд, 2010. – 92 с.

Степанюк А. Х. Втілення міжнародних стандартів у практику діяльності кримінально-виконавчої системи: моногр. / А. Х. Степанюк, І. С. Яковець. – Х.: Кроссруд, 2007. – 184 с.

ЗМІСТ

Загальні рекомендації.....	3
1. Завдання до практичних занять.....	4
2. Завдання для контрольних робіт.....	12
3. Список нормативно-правових актів та літератури.....	16

Навчальне видання

ЗАВДАННЯ
ДО ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ
ТА КОНТРОЛЬНИХ РОБІТ
З КРИМІНАЛЬНО-
ВИКОНАВЧОГО ПРАВА

(галузь знань 0304 “Право”,
освітньо-кваліфікаційний рівень “Спеціаліст”,
спеціальність 8.03040101 “Правознавство”)

для студентів VI курсу заочної форми навчання

У к л а д а ч і : АВТУХОВ Костянтин Анатолійович,
ОНИКА Людмила Павлівна,
РОМАНОВ Михайло Васильович

Відповідальний за випуск *В. В. Голіна*

Редактор *О. І. Борисенко*
Комп’ютерна верстка *Л. П. Лавриненко*

План 2013

Підп. до друку 08.07.2013. Формат 60x84 ¹/₁₆. Папір офсетний.
Друк: ризограф. Ум. друк. арк. 1,2. Облік.-вид. арк. 0,55. Вид. № 371.
Тираж 200 прим. Зам. № 4637. Ціна договірна.

Редакційно-видавничий відділ
Національного університету “Юридична академія України імені Ярослава Мудрого”,
вул. Пушкінська, 77, м. Харків, 61024, Україна.

Друкарня
Національного університету “Юридична академія України імені Ярослава Мудрого”,
вул. Пушкінська, 77, м. Харків, 61024, Україна.